

Arrest

nr. 197 919 van 12 januari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Algerijnse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 18 mei 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 april 2016 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 4 januari 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 april 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag van 4 januari 2010 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekers wordt op 20 november 2017 een tijdelijk verblijfsrecht van één jaar toegekend in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 12 oktober 2017.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden zijn vervuld: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar een verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

3.2. Op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier is gebleken dat verzoekers op 20 november 2017 tijdelijk werden geregulariseerd op grond van een aanvraag om machtiging tot verblijf die zij hadden ingediend krachtens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij werden in het bezit gesteld van een A-kaart (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – tijdelijk verblijf). Het verkrijgen van de A-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de aanvraag van 4 januari 2010 en van het beroep dat werd ingesteld tegen de bestreden beslissing. De vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoekers derhalve in casu niet meer tot voordeel strekken.

3.3. Ter zitting werd aan de raadsman van verzoekers gevraagd welk belang zij nog kunnen laten gelden bij een desgevallende vernietiging van de huidige bestreden beslissing in het licht van het bovenstaande gegeven.

Namens de verzoekers verklaart de raadsvrouw te volharden in het beroep en het belang te behouden omdat, zoals in het proces-verbaal werd neergeschreven, *“de procedures op grond van artikel 9bis en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 duidelijk van elkaar te onderscheiden zijn en ook de voorwaarden voor de verlenging van een tijdelijk verblijf onder beide artikelen verschillend zijn”*.

De Raad merkt op dat beide verblijfsprocedures, ongeacht of ze plaats hebben in toepassing van artikel 9bis dan wel artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, leiden tot een tijdelijk verblijf. Hierbij moet worden benadrukt dat een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet leidt tot een ruimer verblijfsrecht. Aldus doen verzoekers geen afbreuk aan de eerdere vaststelling dat het verkrijgen van een A-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de aanvraag van 4 januari 2010 en van het beroep dat werd ingesteld tegen de bestreden beslissing.

Door louter te stellen dat de voorwaarden voor verlenging verschillend zijn, in het bijzonder omdat een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet enkel in het geval dat er een significante wijziging is in de gezondheidstoestand niet wordt verlengd, gaat de raadsvrouw uit van de veronderstelling dat verzoekers niet blijvend zullen voldoen aan de wettelijke verblijfsvoorwaarden verbonden aan de verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Aldus

geven verzoekers slechts blijk van een onrechtstreeks en hypothetisch belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing (RvS 25 oktober 2012, nr. 9148 (c)).

3.4. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers in het bezit zijn van een tijdelijke, doch verlengbare verblijfsmachtiging en dat zij op grond van de door hen aangevoerde argumenten niet aantonen dat zij nog een belang hebben bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

3.5. Bovendien verstuurde de raadsvrouw van verzoekers op 6 december 2017 een e-mail naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met referentie RvV 189 893/VIII en RvV 189 697/VIII. Deze e-mail heeft dus betrekking op onderhavige zaak, gekend onder rolnummer 189 893. Het bevat volgende inlichtingen:

“Betreft : zitting van 7 december 2017 om 9u00 in de zaak van Meneer Y.A. – Mevrouw B.Z. en hun kinderen / Belgische Staat

In deze twee zaken die zijn vastgesteld op de zitting van 7 december 2017 om 9u30, laat ik u bij deze een bijkomend stuk geworden betreffende de huidige situatie van mijn cliënten.

Mijn cliënten hebben intussen een beslissing van tijdelijke regularisatie gekregen op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Deze verzoekschriften kunnen dus zonder voorwerp worden verklaard en het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten moet uit het rechtsverkeer worden behaald of minstens worden beschouwd als impliciet te zijn ingetrokken.

Ik hield eraan u hiervan op de hoogte te stellen en blijf ter uwer beschikking voor bijkomende inlichtingen.”

De raadsvrouw heeft niet uiteengezet waarom op de zitting van 7 december 2017 een ander standpunt wordt vertolkt dan wat op 6 december 2017 per e-mail werd meegedeeld.

3.6. Gezien uiteenzetting hierboven, stelt de Raad vast dat het wettelijk vereiste belang bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing niet meer voorhanden is.

Het beroep is dan ook onontvankelijk en moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES